

1714

LLENGUA I CULTURA

El Decret de Nova Planta afectava tot el sistema global de govern de Catalunya. No solament pel que fa al marc polític i institucional dels Àustries, sinó també a la creació d'una nova estructura institucional al servei de la monarquia absoluta, representada pels Borbons.

La voluntat de reprimir la cultura i la llengua catalana es va manifestar a través d'una sèrie d'actuacions molt clares en tots els àmbits culturals.

Es va imposar l'ús del castellà en els processos judicials. D'aquesta manera s'introduïa el castellà com a nova llengua de l'administració borbònica en els processos importants de l'Audiència i dels corregidors on era obligatori l'ús del castellà.

Però l'objectiu era a llarg termini, ja que *“en los tribunales inferiores se permitirá por aora el uso de la lengua catalana, hasta que los escrivanos se vayan instruyendo en la castellana.”*

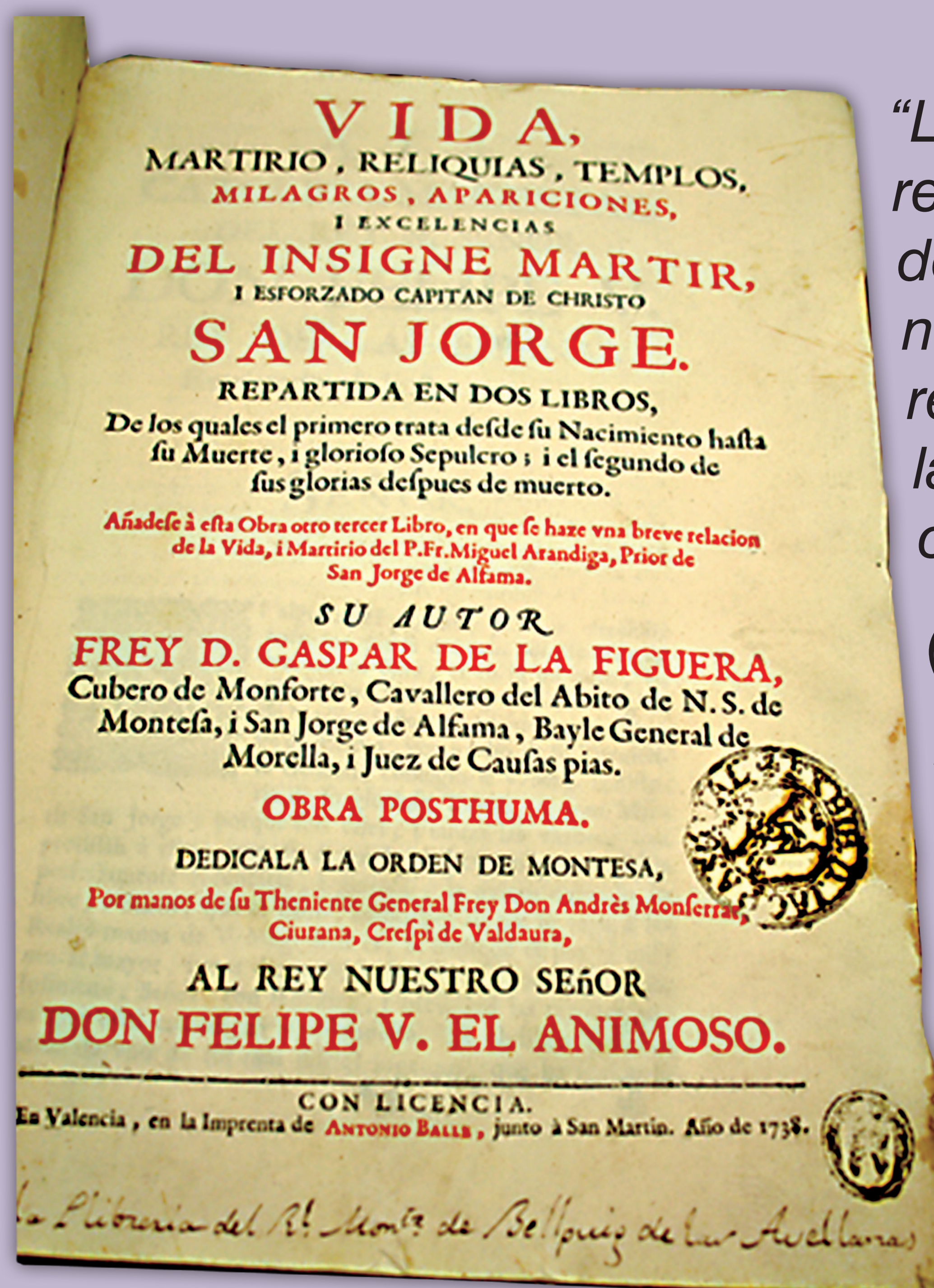
L'objectiu era no solament prohibir l'ús del català a nivell docent, sinó fins i tot a nivell col·loquial i d'adoctrinament religiós.

El català com a llengua literària ja havia iniciat un fort procés de decadència el segle XVII a favor del castellà. Aquest fet es va reforçar amb el Decret de Nova Planta, que va afavorir l'ús del castellà en àmbits cultes al llarg del segle XVIII i la major part d'intel·lectuals de l'època van escriure en castellà.

A nivell de política cultural i lingüística el règim borbònic va concretar molt més; així ens trobem que a les escoles hi havia la prohibició expressa no solament d'utilitzar el català a nivell docent, sinó fins i tot a nivell col·loquial i d'adoctrinament religiós.

La llengua catalana va anar quedant circumscrita a l'àmbit familiar i col·loquial.

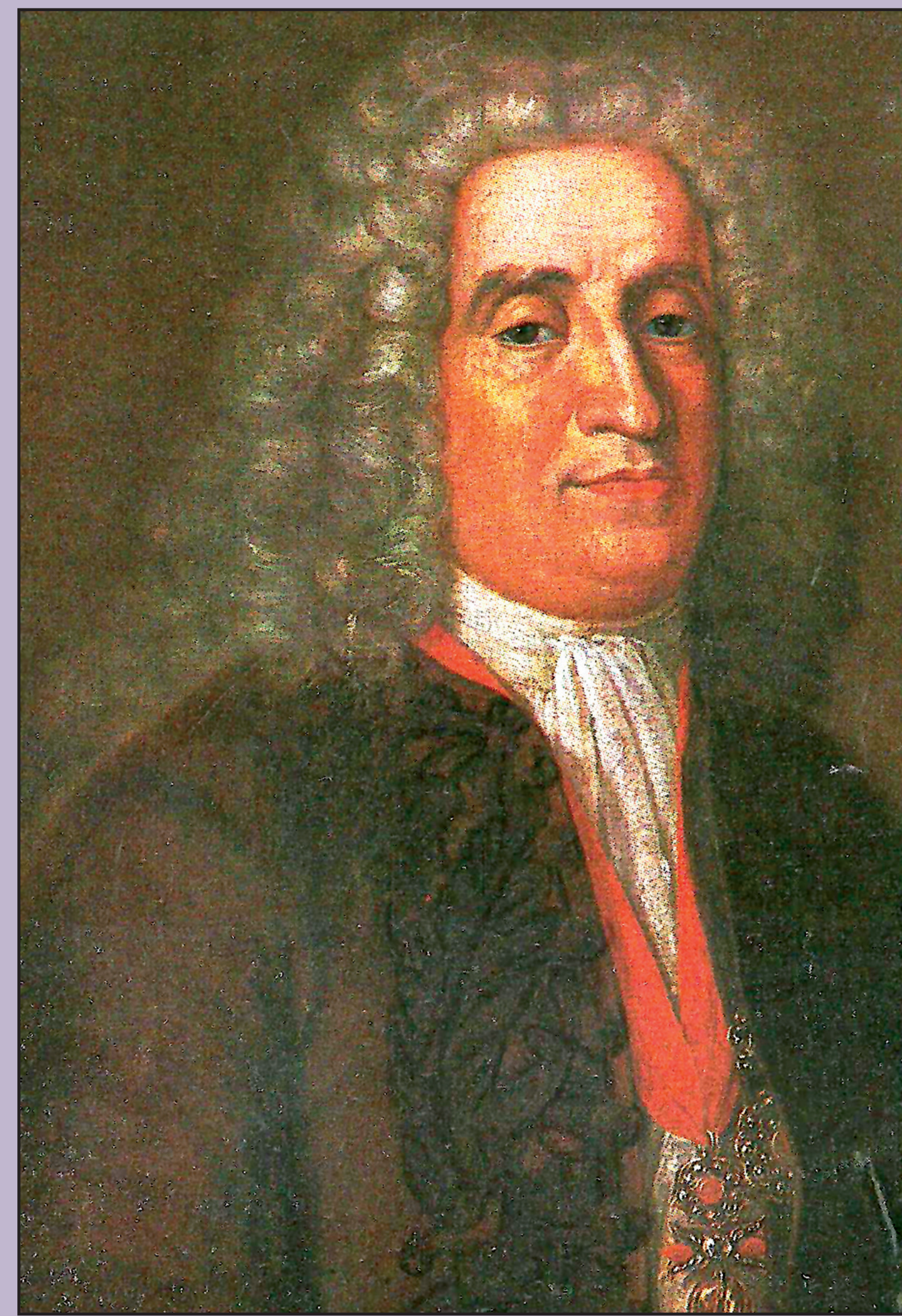
Però la llengua catalana, malgrat aquests intents, va quedar viva entre el poble, com ho demostren els nombrosos testimoniatsges que existeixen en la documentació epistolar i notarial.

“La importancia de hacer uniforme la lengua se ha reconocido siempre por grande, y es una señal de la dominación o superioridad de los Príncipes o Naciones, ya sea porque la dependencia o adulación quiere complacer o lisonjear, afectando la naturaleza con la semejanza del idioma, o ya sea porque la sujeción obliga con fuerza.

(...)

*Pero como a cada nación parece que señaló la Naturaleza su idioma particular tiene en esto mucho que vencer el arte y se necesita de algún tiempo para lograrlo y más cuando el genio de la Nación, como en el caso de los catalanes es tenaz, altivo y amante de las cosas de su País. Y por ello parece conveniente dar sobre esto instrucciones disimuladas de manera **que se consiga el efecto sin que se note el cuidado**”.*

Imatge de José Patiño
Funcionari i polític. Primer intendent borbònic a Catalunya. Autor d'un informe per redactar el Decret de Nova Planta

Informe del fiscal Rodrigo Villapando als corregidors de Catalunya

- 1717** El bisbe de Tortosa obliga a fer en castellà les actes de la Catedral
- 1718** Els acords de l'ajuntament de Barcelona es comencen a escriure en castellà
- 1723** El corregidor de Girona obliga a fer en castellà tots els documents de l'ajuntament
- 1751** Els escolapis obliguen a parlar a tots els religiosos en castellà i si ho fan en català, pena de “pa i aigua”
- 1771** El bisbe de Vic publica un decret que obliga a fer tots els sermons de la diòcesi en castellà